

עפ"ג 22053/12/14 - מחמד אבו גמעה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

09 מרץ 2015

עפ"ג 22053-12-14 אבו גמעה נ' מדינת ישראל

לפני
כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ
כב' השופט ד"ר יגאל מרזל
כב' השופט אריה רומנוב
מחמד אבו גמעה
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד ורד בירגר
בעניין:

המערער

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד שגיב עוזרי

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ', סגנית נשיא) בת"פ 53955-07-10 מן הימים 21.10.2014 ו-9.11.2014. בגזר דין זה, הושת על המערער מאסר בפועל לתקופה של 38 חודשים (כשתקופה זו כוללת גם הפעלה של מאסר על תנאי בת"פ 3114/07 למשך שלושה חודשים בחופף); מאסר על תנאי לששה חודשים למשך שלוש שנים על עבירות סמים למעט החזקת סם לשימוש עצמי ועל החזקת סכין; וכן מאסר על תנאי לשלושה חודשים למשך שלוש שנים על נהיגה בפזיזות או ברשלנות. נקבע עוד בגזר הדין, שעונש המאסר ירוצה מיום מתן גזר הדין (האחרון - 9.11.2014) אך הריצוי יהיה "בחפיפה חלקית" לעונש מאסר אחר שאותו ריצה המערער באותה עת. הערעור שלפנינו מכון כנגד חומרת העונש.

כתבי האישום והאישומים

2. בהליך שהתנהל בבית משפט השלום הודה המערער והורשע בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו וכן בשלושה כתבי אישום נוספים שצורפו בהמשך. כתב האישום הראשון בת"פ 53955-07-10 (מתוקן מיום 8.12.2010) כלל ארבעה אישומים: לפי האישום הראשון, ביום 27.7.2010 בירושלים מכר המערער ביחד עם אחר לסוכן סמוי תמורת 1,000 ₪ סם מסוג קוקאין. זאת בכך שהמערער הסיע ברכבו למקום מפגש אדם והלה הלך לרכבו של הסוכן ומסר לו את הסם כנגד קבלת תמורה שעמה הוא חזר לרכבו של המערער ומסר את התמורה

למערער. באותן נסיבות לפי כתב האישום החזיק המערער ברכבו שלא לשימוש עצמי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל ברוטו של 227.3 גרם ו-74.8 גרם מחולק ל-11 שקיות קטנות ול-8 קופסאות גפרורים שאותן התכוון למכור. בגין עובדות אלה הואשם המערער בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן וכן בהחזקת סם שלא לשימוש עצמי. באישום השני הואשם המערער בכך שביום 8.7.2010 הוא מכר לסוכן תמורת ₪500 סם מסוג הרואין. באישום השלישי הואשם המערער בכך שביום 6.6.2010 הוא מכר לסוכן תמורת ₪500 סם מסוג קוקאין במשקל של 0.3924 גרם. באישום הרביעי הואשם המערער בכך שביום 30.5.2010 הוא מכר לסוכן תמורת ₪500 סם מסוג קוקאין במשקל 0.5413 גרם. המערער הורשע לפי הודאתו בכתב האישום המתוקן וכפועל יוצא מכך הורשע בסחר בסם מסוכן (שלוש עבירות); בסיוע לסחר בסם מסוכן; ובהחזקת סם שלא לשימוש עצמי.

3. כתבי האישום שעניינם החזקת סכין התייחסו לשני אירועים שונים. על פי עובדות כתב האישום בפ"א 6120-14347/07, ביום 15.7.2007 בשעה 04:00 או בסמוך לכך בירושלים החזיק המערער סכין יפנית. המערער התווכח עם אדם אחר שהמאשימה לא הצליחה לאתר, ובשלב מסוים המערער חזר לרכב, הוציא את הסכין וחזר בריצה לכיוונו של האחר, אך נתפס בידי שוטרים. בשל כך הורשע המערער על פי הודאתו בהחזקת סכין. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 14157-09-09 ביום 2.9.2009 בשעה 00:05 או בסמוך לכך החזיק המערער סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו מבלי שהוכיח שהחזיקה למטרה כשרה. בשל כך הורשע המערער על פי הודאתו בהחזקת סכין.

4. כתב האישום המתוקן שעניינו נהיגה פוחזת (ת"פ 37754-06-10) התייחס לאירוע מיום 14.7.2008 אשר בו במהלך סיור משטרה בסמוך לשעה 00:23, לא עצר המערער לסימון שוטר שהיה במהלך סיור משטרה והוא המשיך בנסיעה תוך שהוא מתדרדר ופוגע בניידת המשטרתית וברכב נוסף. המערער הורשע לפי הודאתו בכתב האישום המתוקן בנהיגה פוחזת.

ההליך בבית משפט השלום

5. לאחר הודאת המערער במיוחס לו בכתבי האישום שפורטו לעיל לפני כב' השופט ח' לי-רן הורה בית המשפט על קבלת תסקיר של שירות המבחן לרבות אפשרות שילובו של המערער בהליך גמילה. בעקבות זאת הוגשו לבית משפט קמא מספר תסקירים של שירות המבחן. בהחלטה מיום 13.5.2012, הועבר התיק מידי כב' השופט ח' לי-רן לידי כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ, וזאת בשל פרישתו של כב' השופט ח' לי-רן. הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן וההליך נקבע לטיעון לעונש לפני כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ - שגזרה על המערער כאמור את העונשים שלעיל.

גזר הדין

6. בנימוקי גזר הדין צוין בכל הקשור לעבירות הסמים, שכמויות הסם בכל אחד מן האירועים אינן גדולות, ובהתאם לסכומים ששולמו בין 500 לבין 1,000 ₪. עוד צוין, שמדובר במכירה לסוכן אשר בסופו של דבר לא גרמה לנזק. עם זאת, מדובר בריבוי מקרים בתוך תקופה קצרה המעיד על מעורבות עמוקה וכן שמדובר בסמים קשים מסוג קוקאין והרואין ובסמים נוספים. בשל ריבוי המקרים באותה תקופה קצרה ומכירה לסוכן קבע בית משפט קמא שיש מקום לחפיפה חלקית, ונקבע מתחם לכל העבירות שבין שלוש לשש שנים.

7. בגין עבירות הסכין קבע בית משפט קמא שקיים הבדל בין שני כתבי האישום והנסיבות המתוארות בהם. לפיכך נקבעו מתחמים שונים לשתי העבירות -באשר לת"פ (רמלה) 14157-09-09 נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ושירות לתועלת הציבור לבין מאסר קצר בפועל; ובאשר לפ"א (ירושלים) 6120-14347/07 נקבע מתחם שבין מאסר קצר לבין 18 חודשי מאסר בפועל. ואשר לעבירת הנהיגה הפוחזת צוין, שלא התבקש בגינה עונש מאסר בפועל והיא "נבלעת" בין יתר העבירות.

8. עוד הוסיף בית משפט קמא וקבע, שמבחינת עברו של המערער והסכנה לציבור הנובעת מריבוי העבירות ומעברו האלים של המערער, העונש הראוי עומד ברף הגבוה של המתחמים. ועוד צוין שהמערער עשה ניסיון "רציני ביותר לשנות את דרכיו". זאת בכך שהוא עבר הליך גמילה, וגם בהיותו במאסר הוא נקי מסמים, והוסף עוד ש"אין מדובר בעניין של מה בכך למי שהיה שקוע בעבר בעולם זה". עוד שיקול להפחתה בעונש היה הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות. בית משפט קמא התייחס גם ישירות לנושא השיקום והוסיף, שבמקרה זה הליך השיקום לא הסתיים בהצלחה. ולבסוף צוין, שהעונש צריך לבטא את חומרת המעשים, הצורך בהגנה על הציבור ובהרתעת היחיד והרבים ואת כלל שיקולי הענישה, אך "עם זאת עליו להותיר גם לנאשם פתח תקווה לעתיד".

9. בשקלול כל השיקולים גזר בית משפט קמא בגין עבירות הסמים מאסר בפועל למשך 40 חודשים. בגין עבירת הסכין מבית משפט השלום ברמלה (ת"פ 14157-09-09) - מאסר בפועל למשך חודשיים. בגין עבירת הסכין בירושלים (פ"א 6120-14347/07) - מאסר בפועל למשך שמונה חודשים. כל העונשים נגזרו במצטבר. כמו כן הפעיל בית משפט קמא מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים בחופף לכל יתר עונשי המאסר שנגזרו. ועוד נגזרו על המערער עונשי מאסר על תנאי (גזר הדין מיום 21.10.2014).

10. בגזר דין נוסף מיום 9.11.2014 תיקן בית משפט קמא את רכיב המאסר שנגזר בגין עבירות הסמים והפחית אותו לכדי 28 חודשי מאסר בפועל (תחת 40 חודשי מאסר) וזאת לאחר שהסתבר שכתב האישום המתוקן שפורט לעיל, אינו זה שעמד לפני בית משפט קמא עובר לגזירת הדין. בסופו של דבר, הועמד אפוא עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער על 38 חודשים (כאשר תקופה זו כוללת את הפעלת התנאי של שלושה חודשים).

הערער

11. בערעור שהוגש לבית משפט זה נטען שהעונש שנגזר על המערער הוא עונש חמור שיש להתערב בו. צוין

בערעור בהרחבה, שבמסגרת ההליך שהתנהל לפני כב' השופט לי-רן, נעשתה כברת דרך משמעותית בעניין שיקומו של המערער. הוא עבר הליך שיקום אינטנסיבי ועמד בו בהצלחה, תוך שהוא מחדש את הקשר עם אשתו וילדיו. העמדה העונשית של בית משפט קמא הייתה גם כזו שאחריה הייתה צריכה להיות סיום ההליך בצו מבחן ובלא ענישה נוספת. אלא שבשל תאונה קשה שעבר המערער במסגרת עבודתו זמן לא רב לפני גזר דינו לפני כב' השופט ח' מאק-קלמנוביץ', וכן הידרדרות עקב כך שהובילה לקטיעת הליך השיקום ולשימוש באלכוהול ובסמים, הוגש מטעם שירות המבחן תסקיר שאינו חיובי, וזאת כתסקיר יחיד ברוח זו לאחר תסקירים חיוביים רבים. ונטען בהמשך לכך שבכל זאת בית משפט קמא גזר על המערער עונש חמור מבלי שניתן משקל להמלצות הקודמות של שירות המבחן, כמו גם להליך השיקומי המרשים שעבר המערער. המערער טען שהוא נקי לחלוטין מסמים ומאלכוהול ובית משפט זה התבקש גם בשלב הערעור להורות לשירות המבחן להכין תסקיר עדכני שיראה מצבו זה. המערער טען עוד בהמשך לכך, שקיים פער משמעותי ביותר בין העונש שנגזר על המערער לבין העונש שככל הנראה היה נגזר עליו אלמלא היה עובר את התאונה הקשה שהובילה להידרדרותו. הדבר עולה לפי הנטען, כסטיה מעקרונות של צדק והגינות משפטית וכדי התערבות בגזר הדין שהושת על המערער.

12. עוד נטען בערעור, שבית משפט קמא גזר על המערער עונשים שונים בגין עבירות החזקת הסכין ובלא הצדקה לכך; וכן שהיה מקום לחפוף עונשים אלה במלואם בעבירות הסמים. כך במיוחד כאשר מאז ביצוע העבירה החמורה יותר של החזקת סכין, שהייתה בשנת 2007, חלפו שבע שנים. עוד נטען בערעור, שבית משפט קמא גזר את העונש על המערער במצטבר ולא היה מקום לעשות כן בנסיבות המקרה. לבסוף נטען, שהיה על בית משפט קמא לנכות את מלוא ימי מעצרו של המערער ולא רק אותו חלק שבו היה המערער במעצר מבלי שהיה במאסר בגין עונש שהושת עליו בתיק אחר.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינו במכלול החומר שלפנינו ושמענו בהרחבה את טענות ב"כ הצדדים, מסקנתנו היא שאין בנסיבות המקרה להורות על קבלת תסקיר משלים במסגרת הערעור, ושלגופו של עניין דין הערעור להידחות (זאת כפוף לתיקון מסוים בגזר הדין שעליו הסכימו ב"כ הצדדים בדיון שהתקיים לפנינו).

14. הטענה המרכזית שנטענה לפנינו כאמור היא הטענה השיקומית. נטען שבית משפט קמא, במותב שנתן את גזר הדין בסופו של יום, לא נתן משקל של ממש - שהכרחי היה לתת בנסיבות המקרה - לשיקום הממושך והמוצלח של המערער וכברת הדרך המשמעותית שהוא עבר. אכן, התקיים לפני בית משפט קמא הליך ממושך שבמסגרתו הגיש שירות המבחן שורה של תסקירים המתארים לאורך זמן את המאמצים שעשה המערער ואת התהליך השיקומי שהוא עבר. כך החל בתסקיר מיום 7.4.2011 שבו המליץ שירות המבחן על ניסיון טיפולי. בתסקיר מיום 29.1.2012 ציין שירות המבחן בהתבסס על דוח שהתקבל מקהילה טיפולית שבה שהה המערער, שהמערער מתמודד בהצלחה עם השינויים הנדרשים וניכר בו רצון לשנות את אורח חייו העברייני. בתסקיר מיום 7.5.2012 עודכן בית המשפט שהמערער ממשיך לשהות בקהילה ומבצע בהצלחה תפקידים מרכזיים. בתסקיר נוסף מיום 12.11.2012 ולאחר סיום הטיפול בקהילה, עודכן בית המשפט על כך שהמערער

חזר להתגורר עם משפחתו בירושלים ושניכר שעבר תהליך טיפולי אינטנסיבי שגרם לשינוי משמעותי בדפוסי חשיבתו ובדרכי התנהגותו. דווח שהמערער מביע רצון ומוטיבציה אמיתית לשינוי ושהוא עושה מאמצים להתמודד עם כל הקשיים כדי לבנות את התא המשפחתי מחדש. דווח גם שהמערער עובד בעבודות בנין ושביקות שתן שלו נקיות משרידי סם. שירות המבחן המליץ בתסקיר זה על צו מבחן למשך שנה. תסקיר נוסף מיום 5.6.2013 עידכן על המשך הקשר עם שירות המבחן וכן בדיקות שתן נקיות. עוד דווח, על יסוד בירור עם העובד הסוציאלי שהמערער מטופל "מאוד חיובי". שירות המבחן דיווח גם על פגיעה קשה ורצינית שנפגע המערער בראשו וברגלו ואף ציין שבעקבות זאת הוא מצוי במצב רוח ירוד ומצבו דורש יותר מעקב וליווי, אך הומלץ שוב להטיל צו מבחן למשך שנה.

15. אלא שאחר הדברים האלה, הוגש לבית משפט קמא תסקיר נוסף וזאת ביום 22.4.2014. בתסקיר זה צוין שקיימת אמביוולנטיות של המערער לעניין שילובו במסגרת מרכז יום וזאת לאחר ששירות המבחן התרשם מכך שיש מקום למענה טיפולי אינטנסיבי יותר לטיפול בדפוסים התמכרותיים של המערער. שירות המבחן הוסיף, שהרושם הוא שהמערער יתקשה לעמוד במחויבות הכרוכה בשילובו בתהליך טיפולי ממושך וכי המערער עסוק בענייני פרנסה. לאור דברים אלה והספיקות שהביע שירות המבחן באשר ליכולתו להשתלב בתהליך טיפולי ממושך, צוין בתסקיר זה ששירות המבחן חוזר בו מהמלצתו הטיפולית ונמנע מהמלצה כזו לרבות חזרה מההמלצה להעמיד את המערער במבחן. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבול במסגרת מאסר קצר שיצמצם ככל האפשר את חשיפת המערער לנורמות עברייניות בכלא ויאפשר חזרה מהירה למעגל העבודה.

16. פירטנו את הדברים בהמשך לנטען מפי באת כוח המערער, ואכן ניתן לומר שעד שלב מסוים המערער עבר דרך ארוכה ובית משפט קמא איפשר למערער להראות שהוא אכן שינה את דרכיו ושהוא הצליח להשתקם. אולם בבוא בית משפט קמא לגזור את הדין, לאחר תקופה ממושכת זו, התמונה שעמדה לפני בית משפט קמא הייתה תמונה אחרת. המערער עצמו מאשר שהוא הידרדר לשימוש מחודש באלכוהול ובסמים. שירות המבחן חזר בו מהמלצתו. והגם שבאת כוח המערער ביקשה למעט ממשמעות שינוי זה בעמדת שירות המבחן, תוך שיוך ההידרדרות לאירוע התאונה והפגיעה החריגה, הרושם העולה למקרא התסקירים אינו תומך במסקנתה שמדובר במעידה חד פעמית שיש בה כדי להותיר על כנו את ההליך השיקומי שעבר המערער כשיקול מכריע בגזירת העונש. יצוין בהקשר זה, שעוד בתסקיר מיום 5.6.2013, דווח כאמור בית משפט קמא על הפגיעה שחוה המערער בתאונה ועל הצורך ביתר מעקב וליווי. אך לא צוין בתסקיר זה - לא מפי שירות המבחן ולא כמידע שבא מן המערער - את עניין ההידרדרות הנקודתית והחד פעמית הנטענת. מעבר לכך, התסקיר האחרון שבא לפני בית משפט קמא (מיום 22.4.2014) כלל לא כרך בין החזרה של שירות המבחן מהמלצתו לצו מבחן לבין ההידרדרות הנטענת כתוצאה כביכול מן הפגיעה הפיזית שחוה המערער. כפי שצינו לעיל, שירות המבחן דיווח על מידע חדש בעניין תדירות שימוש בסמים ואלכוהול ועל צורך של המערער במסגרת יום. אלא ששירות המבחן התרשם שהמערער יתקשה לעמוד במחויבות הנדרשת נוכח התמקדותו בענייני פרנסה וברצון לסיים את ההליך המשפטי כדי לחזור לעבודה. ויודגש, שתסקיר זה נערך זמן לא מבוטל לאחר אירוע התאונה הנטען, כשלפי תסקיר שירות המבחן שקדם לכך, אירוע התאונה היה בחודש מאי 2013 לערך. בחלוף כמעט שנה לאחר מכן, ניתן לראות מתסקיר שירות המבחן שלא עניין התאונה הוא העומד ביסוד קטיעת רצף ההליך השיקומי אלא מעבר לכך.

17. במצב דברים זה, לא מצאנו מקום להתערב במשקל שנתן בית משפט קמא לשיקום שעבר המערער, כמו גם במסקנה שלפיה הליך השיקום לא הצליח. ויודגש שבית משפט קמא לקח בחשבון את נושא השיקום ואת כבדת הדרך שעבר המערער ואף איזן עניין זה במסגרת גזירת העונש ובמבט צופה פני עתיד. האיזון שערך אפוא בית משפט קמא בין השיקולים השונים בנסיבות המקרה אינו מצדיק את התערבותנו, ובכל הקשור בטענה לעניין ההליך השיקומי ומשקלו. וזהו גם המענה לטענה בעניין הפער המשמעותי כביכול בין העונש שהיה צפוי למערער לבין העונש שנגזר עליו בפועל. בית משפט קמא אכן ביקש לבדוק את אפשרות שילובו של המערער בהליך גמילה עוד משלהי 2010. המערער אף שוחרר לבדיקות רפואיות כדי לבחון את עניין השיקום. בהחלטה אחרונה שנתן כב' השופט ל-רן ביום 13.5.2012 ציין בית המשפט שהוא בחר לנקוט בהליך שיקומי ש"לשמחתו הרבה" נמצא מוצלח עד אותה העת ואף צוין שיש להמשיך בטיפול זה עד תום ולאפשר למערער לשוב לאחר מכן "לחיות כאחד האדם עם ילדיו ומשפחתו". בית המשפט גם נתן באותה העת משקל להשתלבותו של המערער בשוק העבודה. אולם לא זה היה מצב הדברים בעת גזר הדין ולאחר תסקיר שירות המבחן וחלוף תקופה משמעותית ממועד החלטה זו ועד לגזר הדין (כשנה וחצי). פרק זמן נוסף זה לא הביא את הליך השיקום למקום שאליו הוא יכול היה להגיע. לפיכך אין מדובר בפער בענישה שמצדיק התערבות אלא במהלך דברים שלפיו ניתנה אפשרות להליך שיקומי; אך משזה לא צלח - נגזר הדין על פי מצב הדברים שעמד לפני בית משפט קמא.

18. ויוסף, שכפי שציין בית משפט קמא, והדברים מחייבים הדגשה, שלחובתו של המערער עבר פלילי משמעותי העומד לו לרועץ. לא רק שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה על עבירה של החזקת סכין; אלא שהמערער הורשע גם בעבירות אלימות, במספר עבירות סמים ובעבירות רכוש ובעבר נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. ועוד נדגיש לעניין טענת השיקום שנטענה לפנינו בהרחבה: במסגרת הרשעת המערער בבית משפט השלום בירושלים בשנת 2006 בעבירות סמים, הוארכו עונשי מאסר על תנאי שהוטלו על המערער לתקופה של שנתיים. המשמעות היא שניתנה למערער ההזדמנות להשתקם ואולם העבירות שבאו לאחר מכן מצביעות על כך שהליך השיקום לא צלח. נוסף, שמתסקיר שירות המבחן מיום 7.4.2011 עולה שהמערער היה בעבר בטיפול בקהילה טיפולית ואף הצליח להתמיד בניקיון מסמים במשך שלוש שנים אך הוא חזר באופן הדרגתי להשתמש בסמים. לפיכך אנו דוחים את טענת באת כוח המערער שלפיה יש להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא בהקשר זה. נוכח כל הטעמים שלעיל לא מצאנו גם מקום במסגרת הערעור שלפנינו, להורות על קבלת תסקיר משלים עדכני כפי שהתבקש לשם הכרעה בערעור.

19. טענה נוספת שבאה מפי באת כוח המערער נגעה כאמור למתחמים השונים בעבירות החזקת הסכין. גם בעניין זה לא מצאנו עילת התערבות. כפי שציין בית משפט קמא בגזר הדין, ובצדק, קיים הבדל בין הנסיבות שבשני כתבי האישום. בכתב האישום בפ"א 6120-14347/07 אכן יש תיאור עובדתי שהוא מעבר לעצם החזקת הסכין מחוץ לתחום ביתו או לחצריו של המערער בלא הוכחה של החזקה למטרה כשרה. כתב אישום זה כולל גם הוצאת סכין, במהלך ויכוח, מכלי רכב, וריצה לכיוונו של אחר עד שהמערער נתפס בידי שוטרים. לא מצאנו אפוא עילת התערבות בהבחנה שביצע בית משפט קמא בין העבירות והעונשים שגזר בעבירות שעניינן החזקת סכין.

20. לא מצאנו גם מקום להתערב בקביעת בית משפט קמא שלפיה נצברו כל עונשי המאסר בפועל זה לזה,

כלומר 28 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות הסמים; חודשיים מאסר בפועל בגין החזקת הסכין האחת ועוד שמונה חודשי מאסר בפועל בגין החזקת הסכין הנוספת ובסה"כ 38 חודשי מאסר. בנסיבות המקרה ונוכח החומרה שצוינה בגזר דינו של בית משפט קמא כעולה מעובדות כתבי האישום, אין מקום להתערב בכך שבית משפט קמא לא חפף את העונשים באופן מלא או חלקי אלא גזר אותם במצטבר. ויוסף, שבית משפט קמא לא הפעיל כאמור מאסר מותנה של שלושה חודשים במצטבר-אלא בחופף.

21. טענה נוספת שבאה מפי באת כוח המערער לפנינו, נגעה לעניין ניכוי ימי המעצר. בית משפט קמא הורה בגזר דינו שמיום 9.11.2014, לאחר טיעון משלים שנשמע לפניו בנדון מטעם הצדדים, שהמאסר ירוצה מאותו יום בחפיפה חלקית לעונש המאסר בתיק התעבורה כפי שפורט לעיל. וצוין לעניין ניכוי ימי מעצרו של המערער, שאלו ינוכו "מיום 27.10.11 עד יום 31.7.11 מלבד התקופה שבין 7.1.11 לבין 12.7.11". בדיון שהתקיים לפנינו, הסכימו ב"כ הצדדים שהמערער נעצר ביום **27.7.2010** (ולא ביום **27.10.2011**) ושיש לתקן את גזר הדין בנקודה זו בהתאם, וכך אנו מורים.

22. בנוסף טענה באת כוח המערער, שיש להתערב בקביעת בית משפט קמא שלפיה התקופה שמיום 7.1.2011 עד יום 12.7.2011 לא תנוכה. לא מצאנו מקום להתערב בקביעה זו של בית משפט קמא. כפי שנימק בית משפט קמא בגזר הדין מיום 9.11.2014, על המערער הושת בת"פ 3693/07 שבו הורשע בעבירה של פגיעה - מאסר בפועל לתקופה של שנה. גזר הדין ניתן ביום 7.1.2011 והמערער כבר היה עצור בתקופה זו. בצדק ציין בית משפט קמא ובלא עילה להתערבותנו, שקיזוז מלא של ימי המעצר וההליכים מושא ערעור זה, יהווה ריקון מתוכן של העונש שנגזר על המערער בתיק ה"פגיעה", ותוצאה זו אינה ראויה. לא הובא לפנינו טעם של ממש לסטות מקביעה זו ומההנמקה שביסודה ולא מצאנו מקום להיעתר לטענה זו.

23. התוצאה היא אפוא שהערעור על כל חלקיו נדחה, כפוף לתיקון המוסכם שבסעיף 21 שלעיל בעניין מועד תחילת המעצר לצורך הניכוי כאמור בסעיף 2 לגזר הדין מיום 9.11.2014.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים, כפי הסכמתם, ותוודא טלפונית קבלתו.

ניתן היום, י"ח באדר תשע"ה, 9 במרץ 2015, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

ד"ר יגאל מרזל,
שופט

גילה כנפי שטייניץ,
שופטת